

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Enxaneta

Estava cantat. Tenim, finalment, un nano-satèl·lit català rodant pel cel. Nano no significa que el satèl·lit sigui cosa de nanos. No. **Enxaneta** és el nom de l'artefacte sideral que des del 20 de març d'enguany senyoreja l'espai a 500 quilòmetres de distància de Lleida o Tírvia en direcció a la Lluna. Per tant, ja només ens falten 383.900 quilometres per estar a la Lluna. Catalunya s'ha incorporat al selecte club de països compromesos en la carrera espacial. Dos cops al dia, l'Enxaneta passa per damunt dels nostres caparrons. Té la mida d'una capsa de sabates. ¿Que ens ha costat 18.000.000 d'euros? Escorrialles! Segons que sosté el **Jordi Puigneró**, conseller de Polítiques Digitals, *'La connectivitat està servida i des dels poblets més petits podran sentir-se com a ciutat'*. Diu la llegenda mossèn-cintonia, que els catalans sempre hem estat mirant el cel. Fitant-lo. Des de l'Ou Com Balla pel Corpus Christi del maig que mirem embadocats, i ja ens sentim uns titans amb els Castellans tot desafiant la llei de la gravetat, i amb el cap alt com un santpau. És aleshores quan, cofois com per l'octubre súper-heroic, engrapem ben fort el Porró, que aixequem ferrenys, obrint força la boca, però menys que els ulls? Ostres!, em deixava els Calçots!! Ceballuts, doncs, mirant el cel. Estava cantat.